

Başlangıç Ve Son

– FerhatDEMİR · 14 Eylül 2012

BAŞLANGIÇ VE SONRASI

Bir kıvılcımla başlamıştı her şey.

Ve

Alevlendi her yer.

Bir masal gibiydi. İmkânsızdı biliyorduk.

İkimiz de severdik zoru.

Ama bir gün yarattığımız alevle kendi sevdamızı yakacağımızı hesap edemedik.

Yani, kendi elimizle oluşturduğumuz eşsiz sevdayı yine kendi elimizle yıkan olduk. Artık bu alevin içinde yanma zamanıydı...

Yanıyorduk

Bu yanma ile kendimizle savaşmaya başlamıştık.

Ve kaybettik kendimizi

Yavaş yavaş yabancılaşıyorduk birbirimize

Bu yabancılaşma ile yalanların kapısını aralıyorduk

Artık Yalanlar yaratıyorduk

Ve bu yalanlar dünyasında kayboluyorduk

Kendi yarattığımız yalan dünyasında öyle kayboluyorduk ki benliklerimiz yabancılaştı bize.

Başka aşkların mutluluğundan mutlu olmaya başladık.

Sevişmelerimizi bile başka bedenleri hayal ederek yaşar olduk.

Ve kaçınılmaz olan sonumuzla muhatap kaldık.

Yalnızlık...

Öyle yalnız kaldık ki birbirimize

Birbirimize ait olduğumuzu anladık.

Ama

Artık ne sen vardın ne ben...

Yani çürümeye mahkûm olmuş iki beden olduk senle.

Kabul et aptalcaydı...

Kendi yalan dünyamızda boğulmak...

Yalanlar söylemek

Ve bu yalanlara kendimizi inandırmak,

Emeksiz ve aptalca olduğunu bile bile...

Kısaca zamanla Őunu anlıyorduk;
Yazı yazmak gibidir hayat ve imla hatasına yer yoktur
Ve bazen, hayat yazısına noktayı koymak gerekir.

ATEŐ